

at det forekommer mig, at det vilde have været nok saa rimeligt, om den højtærede Indenrigsminister var mødt med klare Tal og Oplysninger om, hvorledes Forholdene laa, og ikke, som han maatte her i Tinget, byggede paa et Skøn. Det var den Gang, man forandrede Skønnet til en Realitet, saa vidt man kan faa en Realitet frem i det givne Tilfælde, at vi fra vor Side af saglige Grunde gik med til det Forslag, her nu foreligger.

Om det foreliggende Lovforslag skal jeg slet ikke sige mere, og om det andet Lovforslag, der har været debatteret i Landstinget, skal jeg ikke sige mange Ord, kun at den højtærede Indenrigsminister giver forkerte Oplysninger, naar han siger, at det Forslag, som var stillet af de Konservative i Landstinget for 1927—28, alt andet lige, ikke vilde blive dyrere end den gældende Lov. Fejlen ligger i, at den højtærede Indenrigsminister regner med Brændselshjælpløven, saaledes som den har været vedtaget de to sidste Aar; men der gælder ingen Brændselshjælpløve for 1927—28. Skal man sammenligne Tallene, maa man selvfølgelig se bort fra en Lov, som ikke er vedtaget, og saa vil de Tal, som foreligger fra Indenrigsministeriet, ganske afgjort vise, at efter Forslaget, som det vilde være blevet med Landstingsmindretallets Affattelse, vilde Aldersrenteloven for 1927—28 være blevet 2 Millioner dyrere, end Aldersrenteloven uden Brændselshjælp vilde være (*Indenrigsministeren* [Hauge]: Uden Brændselshjælp!). Den højtærede Minister siger: uden Brændselshjælp, men det vilde være rart, om den højtærede Minister dog paa dette sene Tidspunkt af sin Embedsvirksomhed vilde lægge Mærke til, hvad der er gældende Lov, og hvad ikke, og gældende Lov er det ikke, at der er nogen Brændselsslov for det kommende Aar. Det, vi spurgte om, var efter den gældende Lov. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren*). Det er 1926. Det, vi taler om er 1927—28. At vi for det ganske specielle Aar 1926—27 paa Grund af Brændselspriserne formidable Højde er gaaet til noget rent ekstraordinært i Retning af at yde Brændselshjælp, er en Sag helt for sig.

Nej, jeg maa hævde, at ligesom den højtærede Minister her vilde have gavnet Sagen væsentligt ved straks at komme med gode Oplysninger om, hvorledes Forholdene var for Aldersrentenyderne nu sammenlignet med Aaret før, vilde han ogsaa have gavnet Forhandlingerne med Partier, som ellers ikke staa ham overmaade nær, hvis han straks havde skaffet dem Oplysning

om, hvorledes den finansielle Virkning bliver. Da dette blev oplyst gennem konkrete Spørgsmaal, viste det sig, at det Forslag, som Medlemmerne ikke havde troet vilde betyde nogen Udgiftsforøgelse, netop blev det. Jeg maa altsaa hævde, at det konservative Folkeparti i Landstinget er optraadt fuldkommen korrekt, og at det tværtimod er den højtærede Indenrigsminister, der har ledet det ind paa Veje, som i alt Fald ikke i særlig Grad tjener den højtærede Indenrigsminister til Ære.

Holger Larsen: Efter den udførlige Redegørelse, den højtærede Indenrigsminister gav, kan jeg indskrænke mig til nogle faa Bemærkninger. Jeg maa dog dvæle et Øjeblik ved, at det konservative Folkeparti og Partiet Venstre har fundet det opportunt at skifte Ordførere. Jeg forstaaer det saa udmærket godt, og det er mig ikke bekendt, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard, der var Venstres Ordfører ved første Behandling, i Dag er optaget ved Opstillingsmøder i sin Kreds eller lignende. Men naar jeg ser tilbage paa, hvad der skete ved Sagens første Behandling her i Tinget, forstaaer jeg godt, at de ærede Medlemmer ikke ønsker at være Ordførere ved Sagens endelige Afgørelse.

Med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne citere, hvad det ærede Medlem Hr. Hedegaard den Gang udtalte. Han sagde følgende: „Jeg mener, det savner i Øjeblikket saglig Begrundelse, og derfor vil vi ikke være med. Det er ikke Udtryk for, at man ikke vil yde til den Side; der har altid fra alle Sider været vist Villighed til at yde, hvad der var forsvarligt, men vi kan i Øjeblikket ikke finde, at det er forsvarligt at gaa til en saadan Ydelse ogsaa for det kommende Aar, og kan derfor ikke anbefale Lovforslaget til Vedtagelse her i Tinget.“ Det er et saa absolut Afslag, at der slet ikke er nogen Tvivl mulig, og derfor forstaaer jeg godt, at det ærede Medlem ikke ønsker at være til Stede i Dag.

Jeg maa bestemt protestere, naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard stadig og navnlig i sin sidste Tale kom med en Udtalelse om, at det ikke var de to radikale Partier behageligt, at de Konservative gik med til Forslaget. Jeg er netop i min Ordførertale paa ingen som helst Maade gaaet de Konservative for nær. Jeg har ikke med et eneste Ord nævnt Valg, og jeg tror ikke, at Ordet Valg vilde være blevet nævnt i Dag, hvis ikke det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde kredset om det, ligesom Forbryderen altid kredser om Gerningsstedet. Og jeg maa sige, at ogsaa i dette